

عنوان مقاله:

بررسی میزان تحقق اهداف راهبردی پویش مهریزی و پویش امید و آگاهی ساختن از کرونا جمعیت طلوع بی نام و نشان ها (مورد پژوهی: ۴۲۶۶۰ خانوار مخاطب پویش)

محل انتشار:

سومین همایش ملی خیر ماندگار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فاطمه زارع پیرحاجی - دانشجوی دکتری روابط بین الملل دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

اکبر رجبی مشهود - دانشجوی کارشناسی مدیریت دانشکده عالی کسب و کار ماهان مدیر عامل و موسس جمعیت طلوع بی نام و نشان ها

خلاصه مقاله:

بحران اجتماعی زمانی بوجود می آید که اختلالاتی در جامعه پدید آید که تعادل عمومی، عملکرد بهنجار و معمول حیات اجتماعی را به مخاطره بیندازد. شیوع ویروس کرونا به عنوان بزرگترین بحران در سالهای اخیر برای بشر نه تنها شرایط را از نظر سلامت به مخاطره انداخته است بلکه منجر به بحران های اجتماعی متعددی هم شد تا چندی پیش تنها راه مقابله با بیماری کرونا، قرنطینه و اجرای تو صیه های بهداشتی بوده است این امر به معنای از دست رفتن مشاغل فراوان، رکود، مشکلات روانی و افزایش بحرانهای اجتماعی و فقر بیشتر قشر کم برخوردار جامعه است جمعیت طلوع بی نام و نشان به عنوان نهاد مردمی تلاش نمود با دو پویش در کنار قشر کم برخوردار جامعه قرار بگیرد این پژوهش توصیفی - تحلیلی و از نوع کاربردی است با نمونه تصادفی از ۴۲۶۶۰ خانوار مخاطب میزان تحقق اهداف راهبردی این پویش (افزایش همبستگی اجتماعی و افزایش امید به زندگی و کاهش خشونت خانگی و کاهش آسیب های اجتماعی ناشی از شیوع کرونا) را در جامعه هدف بررسی می نماید.

کلمات کلیدی:

کرونا ویروس، سازمان مردم نهاد، فعالیت های خیریه، امید به زندگی، خشونت خانگی، همبستگی اجتماعی، آسیب های اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1274019>

